Lietas Nr. 11360039016
Lietas arhīva Nr. K34-0179-16/3

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Saldū 2016.gada 5.decembrī

Saldus rajona tiesa šādā sastāvā
tiesnese Selga Lapejeva,
piedaloties prokuroram Sigitam Šarķim,
iztiesāja atklātā tiesas sēdē saīsinātā procesa kārtībā saņemto krimināllietu, kurā /pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzēts pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas un /pers. B/, personas kods /personas kods/, apsūdzēts pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas.

A p r a k s t o

Apsūdzētie/pers. C/ un /pers. B/ personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās, iekļūstot dzīvoklī, izdarīja svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu (zādzību) –

2016.gada 26.oktobrī ap plkst.03.00 /pers. A/ personu grupā ar /pers. B/, mantkārīgu motīvu vadīti, būdami alkohola reibumā, nolūkā iegūt alkoholiskos dzērienus, abi vienojās par iekļūšanu svešā mājā un alkohola nozagšanu, pēc kā, realizējot panākto vienošanos, saskaņoti rīkojoties, abi aizgāja līdz /pers. D/ mājai /adrese//adrese//adrese//pers. B/, lai atvieglotu zādzību, /pers. A/ iedeva savu kabatas lukturīti un pieturēja atvērto pagraba logu, /pers. A/ caur mājas pagraba logu iekļuva mājā un no pagraba telpas paņēma /pers. D/ piederošo 10 litru tilpuma stikla tvertni ar 10 litriem pašizgatavota alkoholiskā dzēriena (vīna) kopā 53,00 EUR vērtībā un 20 litru tilpuma stikla tvertni ar 15 litriem pašizgatavota alkoholiskā dzēriena (vīna) kopā 82,00 EUR vērtībā, paņemtās stikla tvertnes ar alkoholu /pers. A/ caur pagraba logu padeva /pers. B/, pēc kā abi tās aiznesa uz /pers. A/ dzīvesvietu, tādējādi kopā slepeni nozaga svešu kustamu mantu 135,00 EUR apmērā. Cietušajam/pers. E/ tika nodarīti materiālie zaudējumi 135,00 EUR apmērā.

Ar šādu savu rīcību apsūdzētie /pers. A/ un /pers. B/ izdarīja Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā paredzētu noziedzīgu nodarījumu.

M o t ī v u d

Tiesas sēdē apsūdzētie /pers. A/ un /pers. B/ sevi par vainīgiem viņiem izvirzītajā apsūdzībā atzina pilnībā, neapstrīdēja inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas faktiskos apstākļus un juridisko kvalifikāciju, arī cietušā pieteikto kaitējuma kompensāciju atzina pilnā apmērā, un pieteica lūgumu neveikt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā.

Ņemot vērā to, ka apsūdzētie tiesas sēdē savu vainu viņiem inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā atzina pilnībā, atzina arī cietušā pieteikto kaitējuma kompensāciju, abi apsūdzētie piekrita tam, ka nav nepieciešams veikt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā, tiesai lietas materiālu pārbaudes rezultātā nav radušās šaubas par apsūdzēto vainu, kā arī ievērojot prokurora un cietušā viedokļus, tiesa, izskaidrojot pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālo būtību un sekas, tas ir, ka šādu spriedumu apelācijas kārtībā var pārsūdzēt daļā par tiesas piespriesto sodu, kompensāciju vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.pantu, nolēma tiesas izmeklēšanā pierādījumu pārbaudi neizdarīt, pārbaudot tikai apsūdzēto personu raksturojošos datus.

Tiesa atzīst, ka atbilstoši Kriminālprocesa likuma 527.panta trešajai daļai, konkrētajā gadījumā pierādījumu analīze un to uzskaitījums spriedumā nav nepieciešams.

Atzīstot apsūdzēto vainu par pierādītu, nodarījuma kvalifikāciju, kā tas norādīts apsūdzībā un spriedumā, par atbilstošu Krimināllikuma normām, tiesa secina, ka apsūdzētie ir sodāmi.

Nosakot apsūdzētajiem soda veidu un mēru, tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 35. un 46.pantu, ņem vērā likumā definēto kriminālsoda mērķi – sabiedrības drošības aizsargāšanu, taisnīguma atjaunošanu, vainīgās personas sodīšanu, kā arī citu personu likumpaklausības veicināšanu un atturēšanu no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas. Kā arī ņem vērā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, apsūdzēto personības, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus, kā arī pārējos apstākļus, kuriem ir nozīme taisnīga soda noteikšanā.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta ceturto daļu Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā paredzētais noziedzīgais nodarījums klasificējams kā smags noziegums.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu par apsūdzēto /pers. A/ un /pers. B/ atbildību mīkstinošu apstākli atzīstama viņu vaļsirdīgā atzīšanās un nožēla.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu par apsūdzēto /pers. A/ un /pers. B/ atbildību pastiprinošu apstākli atzīstams tas, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgo nodarījumu recidīvu, kā arī saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 12.punktu par atbildību pastiprinošu apstākli atzīstams tas, ka noziedzīgo nodarījumu abi apsūdzētie izdarīja alkohola reibumā.

Neraugoties uz to, ka apsūdzētais /pers. B/ nepiekrita prokurora norādītajam, ka viņa izdarītais noziedzīgais nodarījums veido recidīvu, tiesa, ņemot vērā to, ka apsūdzētais noziedzīgo nodarījumu ir izdarījis nedzēstas sodāmības laikā, atzīst, ka prokurors pamatoti kā apsūdzētā atbildību pastiprinošu apstākli lūdza atzīt recidīvu.

Novērtējot apsūdzētā /pers. A/ personību, pie soda noteikšanas tiesa ņem vērā, ka apsūdzētais iepriekš vairākas reizes sodīts:

- ar Saldus rajona tiesas 2016.gada 13.septembra spriedumu pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas, 180.panta pirmās daļas, 15.panta ceturtās daļas un 175.panta trešās daļas ar brīvības atņemšana uz 1 gadu un piespiedu darbu uz 120 stundām, saskaņā ar Krimināllikuma 55.pantu brīvības atņemšanas sods noteikts nosacīti ar pārbaudes laiku uz 1 gadu, saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta 2.[1]daļu noteikts abus sodus izpildīt patstāvīgi. Atbilstoši Valsts probācijas dienesta Saldus teritoriālās struktūrvienības sniegtajai informācijai nav nostrādātas 73 piespiedu darba stundas,

- ar Saldus rajona tiesas 2016.gada 17.jūnija spriedumu pēc Krimināllikuma 193.panta otrās daļas ar piespiedu darbu uz 200 stundām, piespiedu darbs atstrādāts 2016.gada 16.augustā,

- ar Saldus rajona tiesas 2016.gada 28.janvāra spriedumu pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas ar piespiedu darbu uz 260 stundām,

piespiedu darbs atstrādāts 2016.gada 1.aprīlī, par dažādiem pārkāpumiem vairākas reizes saukts pie administratīvās atbildības, administratīvie naudas sodi pilnībā nav samaksāti (lietas 35.-38.lapa, dokumenti iesniegti tiesas sēdē un informācija pārbaudīta Tiesu informācijas sistēmā). Tiesas sēdē apsūdzētais paskaidroja, ka dzīvo kopā ar vecākiem, apgādājamo personu viņa apgādībā nav, noteiktas darba vietas arī nav, iztikas līdzekļus pelna strādājot dažādus darbus uz mutiskas vienošanās pamata. Saprot, ka problēmas viņam sagādā alkohola lietošana, taču uzskata, ka šobrīd ar šo problēmu pats tiek galā, ja vēlas, spēj atteikties no alkohola lietošanas.

Ievērojot Krimināllikuma 35.pantā ietverto soda mērķi, tiesa uzskata, ka /pers. A/ piespriežamajam sodam jābūt ne tikai individuālam, samērīgam un atbilstošam radītajam apdraudējumam un kaitējumam, sabiedrības drošības intereses respektējošam, bet arī vainīgās personas sociālo adaptāciju un resocializāciju veicinošam un sabiedrības likumpaklausīgu uzvedību ietekmējošam. Ņemot vērā minēto, nodarījuma izdarīšanas apstākļus un ar likumu aizsargāto interešu apdraudējuma raksturu un radītās sekas, to, ka apsūdzētais izdarījis smagu noziegumu, nolūkā apmierināt savas vajadzības mērķtiecīgi un apzināti apdraudējis citas personas mantiskās intereses, apsūdzētā attieksmi pret nodarījumu, nodarīto zaudējumu apjomu, zaudējumi nav atlīdzināti, apsūdzētā personību, iepriekš vairākas reizes sodīts, apsūdzētajam vairākkārt tikusi dota iespēja pierādīt vēlēšanos laboties, nosakot sodu piespiedu darbu veidā, kuru apsūdzētais nav izmantojis, izrādīto uzticēšanos nav attaisnojis, jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarījis neizciesta soda laikā, mēnesi pēc iepriekšējā sprieduma spēkā stāšanās. Lai gan apsūdzētais piespiedu darbus ir veicis, taču šāds sods nav atturējis apsūdzēto no jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, apsūdzētais nav spējis dzīvot likumpaklausīgu dzīvi. Tiesai visos gadījumos, lemjot par piespriežamā soda veidu, jāizvērtē nepieciešamība un lietderība sodīt vainīgo personu ar brīvības atņemšanu. Pie soda noteikšanas ievērojams humānisma princips, kas ir viens no soda noteikšanas ētiskajiem principiem, prezumē cietušā, sabiedrības, valsts interešu ievērošanu no vienas puses un apsūdzētā interešu ievērošanu no otras puses. Krimināls odam jābūt tādam, kas sekmē noziedzīgu nodarījumu veicinošo faktoru novēršanu. Izvērtējot minēto, tiesa atzīst, ka Krimināllikumā noteiktā soda mērķa sasniegšanai, apsūdzētajam /pers. A/ par izdarīto noziedzīgo nodarījumu nosakāms sods brīvības atņemšanas veidā, kā to lūdza arī prokurors.

Tāpat pie soda noteikšanas tiesa ņem vērā to, ka apsūdzētais ir izmantojis Kriminālprocesa likuma 21.pantā paredzētās tiesības uz sadarbību ar kriminālprocesa veikšanai pilnvaroto personu, kas izpaudusies vienkāršāka procesa veida izvēlē, tādā veidā nodrošinot efektīvāku krimināltiesisko attiecību taisnīgu noregulējumu.

Tā kā apsūdzētais /pers. A/ jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīja neizciesta soda laikā, tad saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta noteikumiem sodam pēc šī sprieduma pievienojams krimināllietā Nr.11360017516 ar Saldus rajona tiesas 2016.gada 13.septembra spriedumu noteiktais neizciestais sods.

Nosakot soda mēru, tiesa ņem vērā apsūdzētā /pers. A/ personību un konstatēto atbildību mīkstinošo apstākli un divus atbildību pastiprinošos apstākļus. Līdz ar to, sodu nav iespējams noteikt sankcijā paredzētajā minimālajā apmērā. Taču tiesa uzskata, ka nav nepieciešama arī viņa ilgstoša izolēšana no sabiedrības, bet pie sodu saskaitīšanas piemērojams pilnīgs sodu saskaitīšanas princips. Tiesa atzīt, ka šāds pilnīgs sodu saskaitīšanas princips atbilst apsūdzētā personībai, izdarītā noziedzīgā nodarījuma smagumam, ir adekvāts un taisnīgs izdarītajam.

Novērtējot apsūdzētā /pers. B/ personību pie soda noteikšanas tiesa ņem vērā, ka apsūdzētais iepriekš vairākas reizes sodīts:

- ar Saldus rajona tiesas 2016.gada 14.marta spriedumu pēc Krimināllikuma 185.panta pirmās daļas ar piespiedu darbu uz 120 stundām, piespiedu darbs atstrādāts 2016.gada 27.aprīlī,
- ar Liepājas tiesas 2010.gada 27.maija spriedumu pēc Krimināllikuma 185.panta pirmās daļas ar piespiedu darbu uz 200 stundām, saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, pilnībā pieskaitīts neizciestais papildsods - policijas kontrole, kas piespriests ar Saldus rajona tiesas 2007.gada 22.novembra spriedumu, galīgais sods noteikts - piespiedu darbs uz 200 stundām un policijas kontrole uz 10 mēnešiem 5 dienām, piespiedu darbs atstrādāts 2010.gada 2.augustā,
- ar Dobeles rajona tiesas 2010.gada 26.novembra spriedumu pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas un 185.panta pirmās daļas ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu 7 mēnešiem,
- ar Saldus rajona tiesas 2011.gada 22.septembra spriedumu pēc Krimināllikuma 176.panta otrās daļas un 274.panta pirmās daļas ar brīvības atņemšana uz 2 gadiem 5 mēnešiem, saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, sodam daļēji pieskaitīts piespriestais sods pēc Dobeles rajona tiesas 2010.gada 26.novembra sprieduma, galīgais sods noteikts brīvības atņemšana uz 3 gadiem 8 mēnešiem, atbrīvots 2012.gada 27.februārī pēc soda izciešanas,
- ar Saldus rajona tiesas 2007.gada 22.novembra spriedumu pēc Krimināllikuma 231.panta otrās daļas, 269.panta pirmās daļas, 126.panta otrās daļas 1.un 4.punkta ar brīvības atņemšana uz 3 gadiem un policijas kontroli uz 2 gadiem, atbrīvots 2009.gada 1.aprīlī pēc soda izciešanas,
- ar Dobeles rajona tiesas 2005.gada 22.septembra spriedumu pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu, ieskaitīts apcietinājumā pavadītais laiks un sods uzskatīts par izciestu,
- ar Kurzemes apgabaltiesas 2002.gada 21.novembra spriedumu pēc Krimināllikuma 126.panta pirmās daļas ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu 6 mēnešiem, atbrīvots 2003.gada 6.septembrī pēc soda izciešanas,
- ar Saldus rajona tiesas 2001.gada 17.jūlija spriedumu pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas ar brīvības atņemšana uz 1 gadu nosacīti ar pārbaudes laiku uz 2 gadiem,
- ar Saldus rajona tiesas 1997.gada 10.-11.jūnija spriedumu pēc Latvijas Krimināl kodeksa 139.panta ceturtās daļas un 210.panta ar brīvības atņemšanu uz 4 gadiem, atbrīvots 2001.gada 21.februārī pēc soda izciešanas,
- ar Saldus rajona tiesas 1993.gada 15.februāra spriedumu pēc Latvijas Krimināl kodeksa 197.panta otrās daļas, 139.panta ceturtās daļas, 141.panta otrās daļas un 210.panta ar brīvības atņemšanu uz 3 gadiem 6 mēnešiem, atbrīvots 1996.gada 13.janvārī pēc soda izciešanas, par dažādiem pārkāpumiem vairākas reizes saukts pie administratīvās atbildības, uzliktos administratīvos naudas sodus pilnībā nav samaksājis (lietas 53.-57.lapa, sprieduma noraksts iesniegts tiesas sēdē un informācija pārbaudīta Tiesu informācijas sistēmā). Tiesas sēdē apsūdzētais paskaidroja, ka viņa apgādībā ir četras meitas un divi audžubērni, atzīst, ka problēmas sagādā alkohola lietošana, ir ārstējies slimnīcā "Ģintermuiža", taču ģimenes problēmu dēļ atkal atsācis lietot alkoholu. Savu problēmu risināšanai apmeklē psihologu. Atbrīvojoties no apcietinājuma, iztikas līdzekļu gūšanai, ir nodrošināts ar darbu zemnieku saimniecībā, apstiprinājumam iesniedza iesniegumu. Apsūdzētais arī paskaidroja, ka slimo ar smagām slimībām, līdz ar to nepieciešama medicīniska palīdzība un rehabilitācija, kas ieslodzījuma vietā nav pieejama.

Ievērojot soda mērķi, pie soda noteikšanas apsūdzētajam /pers. B/ tiesa ņem vērā, ka apsūdzētais /pers. B/ mantkārīga motīva vadīts, konkrētajos apstākļos izdarīja visu, kas no viņa atkarīgs, lai noziedzīgo nodarījumu izdarītu līdz galam, tādējādi savas intereses nostādot augstāk par sabiedrības interesēm, noziedzīgā nodarījuma raksturu, viņa lomu noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, konstatēto apsūdzētā atbildību mīkstinošo apstākli un atbildību pastiprinošos apstākļus, apsūdzētā attieksmi pret nodarījumu, viņa vaļsirdīgo atzīšanos un nožēlu par notikušo, nodarītā kaitējuma apmēru, lai gan zaudējumi nav lieli, tie nav atlīdzināti. To, ka apsūdzētais izmantoja Kriminālprocesa likuma 21.pantā paredzētās tiesības uz sadarbību ar tiesu, kas izpaudās vienkāršāka procesa veida izvēlē, tādā veidā nodrošinot efektīvāku krimināltiesisko attiecību taisnīgu noregulējumu. Izvērtējot minēto, tiesa uzskata, ka apsūdzētais par smaga nozieguma izdarīšanu sodāms ar brīvības atņemšanu, kā to lūdza prokurors. Kā arī apsūdzētajam tika dota iespēja pierādīt vēlēšanos laboties, nosakot sodu piespiedu darbu veidā, kuru apsūdzētais nav izmantojis, izrādīto uzticēšanos nav attaisnojis, jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarījis nedzēstas sodāmības laikā.

Ņemot vērā konstatēto atbildību mīkstinošo apstākli un divus atbildību pastiprinošos apstākļus, sodu nav iespējams noteikt likumā paredzētajā minimālajā apmērā, taču nav nepieciešama arī apsūdzētā ilgstoša izolēšana no sabiedrības. Tādējādi apsūdzētajam būtu iespēja ātrāk atgriezties brīvībā un pierādīt savu vēlmi laboties, kā arī rast iespēju pēc iespējas ātrāk atlīdzināt cietušajam radīto kaitējumu.

Apsūdzētais tiesas sēdē norādīja uz veselības problēmām, taču tiesas rīcībā nav pierādījumu, ka apsūdzētajam ir konstatēti tādi veselības traucējumi, kas liegtu izciest sodu brīvības atņemšanas vietā. Turklāt, atrodoties brīvības atņemšanas vietā, tiek nodrošināta medicīniskās palīdzības sniegšana, Ministru kabinets ir noteicis notiesāto veselības aprūpes īstenošanas kārtību.

Ņemot vērā, ka kriminālprocesā nav ziņu par /pers. A/ un /pers. B/ īpašumā esošo mantu, tiesa atzīst, ka Krimināllikuma 175.panta trešās daļas sankcijā paredzētais papildsods – mantas konfiskācija – nav piemērojams.

Cietušais/pers. E/ kriminālprocesā iesniedzis kaitējuma kompensāciju 32,60 EUR apmērā.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 350.pantu, kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta samaksa, ko persona, kura ar noziedzīgu nodarījumu radījusi kaitējumu, samaksā cietušajam kā gandarījumu par morālo aizskārumu, fiziskajām ciešanām un mantisko zaudējumu.

Ņemot vērā to, ka apsūdzētie /pers. A/ un /pers. B/, kuri ar šo spriedumu tiek atzīti par vainīgiem noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, atzina cietušā pieteikto un neatlīdzināto kaitējuma kompensāciju pilnā apmērā, tiesa atzīst, ka cietušā /pers. D/ kaitējuma kompensācija ir apmierināma 32,60 EUR apmērā un piedzenama solidāri no apsūdzētajiem /pers. A/ un /pers. B/, jo saskaņā ar Civillikuma 1779.pantu katram ir jāatlīdzina kaitējums, ko viņš ar savu prettiesisku rīcību ir nodarījis.

Konkrētajā kriminālprocesā /pers. A/ aizturēts 2016.gada 26.oktobrī (lietas 23.lapa), 2016.gada 27.oktobrī piemērots drošības līdzeklis – apcietinājums (lietas 34.lapa), kriminālprocesā Nr.11360017516 /pers. A/ bija aizturēts no 2016.gada 6.-8.jūnijam (sprieduma noraksts iesniegts tiesas sēdē).

2016.gada 26.oktobrī /pers. B/ aizturēts (lietas 39.lapa), 2016.gada 28.oktobrī apsūdzētajam piemērots drošības līdzeklis – apcietinājums (lietas 49.-50.lapa).

Jautājums par lietiskajiem pierādījumiem izlemjams saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240.panta nosacījumiem.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz minēto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 511., 512., 520., 527., 528., 529.pantu, tiesa

n o s p r i e d a

/pers. A/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta pirmo daļu, sodam pilnībā pievienot pēc Saldus rajona tiesas 2016.gada 13.septembra sprieduma neizciesto sodu, galīgo sodu /pers. A/ noteikt brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) gadu 2 (diviem) mēnešiem un piespiedu darbu uz 73 (septiņdesmit trīs) stundām Valsts probācijas dienesta Saldus teritoriālās struktūrvienības noteiktos darbos.

Drošības līdzekli /pers. A/ atstāt apcietinājumu līdz spriedums stāsies likumīgā spēkā.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturto daļu soda izciešanā /pers. A/ ieskaitīt aizturēšanā un apcietinājumā pavadīto laiku no 2016.gada 6.-8.jūnijam un no 2016.gada 26.oktobra līdz spriedums stāsies likumīgā spēkā.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta 2.[1]daļu abus sodus izpildīt patstāvīgi, un soda piespiedu darbs izpildi uzsākt pēc brīvības atņemšanas soda izciešanas.

/pers. B/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) mēnešiem.

Drošības līdzekli /pers. B/ atstāt apcietinājumu līdz spriedums stāsies likumīgā spēkā.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturto daļu soda izciešanā /pers. B/ ieskaitīt aizturēšanā un apcietinājumā pavadīto laiku no 2016.gada 26.oktobra līdz spriedums stāsies likumīgā spēkā.

Piedzīt solidāri no /pers. A/ un /pers. B/ par labu /pers. D/ kaitējuma kompensāciju 32,60 EUR (trīsdesmit divus *euro* 60 centus).

Lietiskos pierādījumus – vienu 10 litru tilpuma stikla balonu ar sarkanas krāsas šķidrumu tajā un vienu 20 litru tilpuma stikla balonu ar sarkanas krāsas šķidrumu tajā pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā atdot /pers. D/, pie kā tie jau atrodas.

Spriedumu daļā par sodu, kompensāciju vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Kurzemes apgabaltiesā 10 (desmit) dienu laikā, sūdzību vai protestu iesniedzot Saldus rajona tiesā.

Pilna sprieduma pieejamības diena 2016.gada 15.decembris.

Tiesnese S.Lapejeva